

عنوان مقاله:

تاریخ و فرهنگ خراسان بزرگ

محل انتشار:

پژوهشنامه خراسان بزرگ، دوره 1، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 40

نویسنده:

علی رحیم پور

خلاصه مقاله:

خراسان بزرگ سرزمینی تاریخی و باستانی پارسیانی بوده است که به پارسی دری سخن می گفته اند و قلمرو فرهنگی و حدود سرزمینی آن ها بخش های بزرگی از سرزمین های شرق و شمال شرق ایران کنونی، بیش از نیمی از مساحت ترکمنستان فعلی، تمامی جغرافیای سیاسی کنونی تاجیکستان، بخش عمده ای از سرزمین های جنوب و جنوب شرق ازبکستان و تقریباً تمامی مساحت کنونی کشور افغانستان را در بر می گرفته است. این قلمرو فرهنگی و زبانی که از هویت و ملیتی واحد حکایت دارد، در حقیقت مهمترین حوزه ی زبان پارسی و زیرشاخه های ایرانی آن را در کشورهای ایران، افغانستان، پاکستان، تاجیکستان، ازبکستان، هند، استان سین کیانگ چین و بنگلادش به وجود آورده است. از میانه ی قرن بیستم، رقابت شدیدی در میان کشورهای جهان در استفاده از ابزارهای بین المللی برای حفظ و ثبت میراث های فرهنگی و معنوی خود به وجود آمده است که دلیل آن هم برتری و اهمیت یافتن منافع ملی کشورها و رونق گرفتن پدیده ی فرهنگی و اقتصادی گردشگری بوده است. امروز تاریخ و تمدنی به نام تاریخ و تمدن خراسان بزرگ همچنان جزء قلمرو فرهنگی ایران است. وجود سه استان پهناور خراسان با مرکزیت دینی و معنوی حضرت امام رضا(ع) و مشاهیر و بزرگان متعددی در فرهنگ و ادب فارسی که در سراسر این استان ها پراکنده اند، در کنار توجه و علاقه شدید فرهیختگان و اندیشمندان فرهنگی مردمان جدا افتاده از اصالت و هویت خویش که در خارج از مرزهای جغرافیایی فعلی ایران به سر می برند فرصت ارزشمندی را برای کشور

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2028920>

